KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

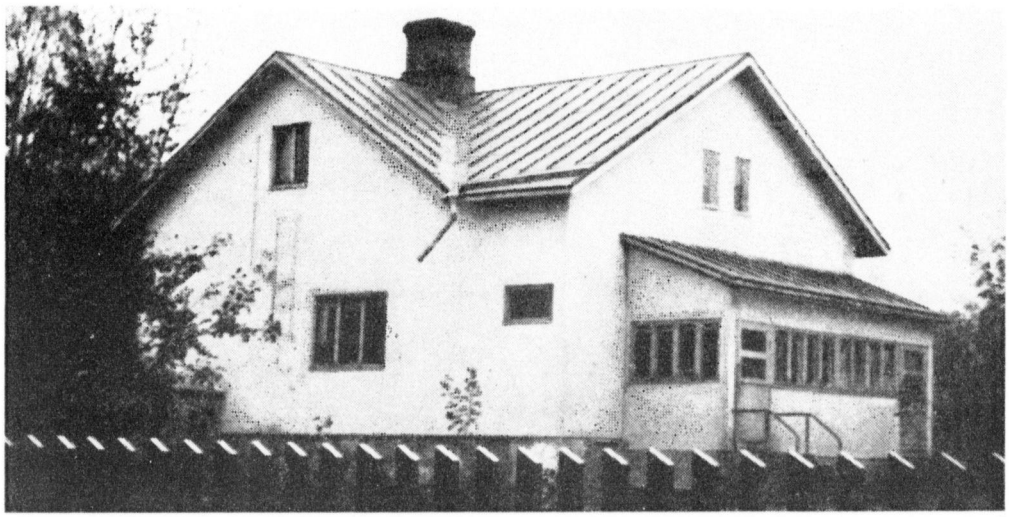

Mikkelin Kuurojen Yhdistyksen talo Tenholank. 29

Kuurojen talon vastaanottajaisissa 12. 10. 1952.

JOULUKUU
DECEMBER

N:o 12 - 1952

Kuurojen Valistustalon Rahankeräys

päättyy joulukuun 31 p:nä 1952 klo 24.00.

Suomen Kuurojen Liitto r.y. on saanut Sisäasiainministeriöltä luvan yleisen rahankeräyksen toimeenpanemiseen koko maassa numeroiduilla keräyslistoilla tammikuun 1 ja joulukuun 31 päivän välisenä aikana 1952 Kuurojen Valistustalon aikaansaamiseksi.

Keskuskauppakamari on hyväntahtoisesti asettanut käytettäväksemme **postisiirtotilin n:o 22 240,** Kuurojen Valistustalon Rahankeräys, Helsinki, Liisank. 27 E 10, jolle kerätyt varat voidaan suorittaa.

Keräyspalkkio on 10 % ja sen lisäksi jaetaan seuraavat rahapalkinnot eniten keränneille:

I palkinto 30,000 markkaa
II » 20,000 »
III » 10,000 »

Jokaiselle meistä on tunnettua, että oman talon puute vaikuttaa monella tavoin ehkäisevästi liittomme toimintaan. Emme voi pitää suurempia kokouksia, järjestää kursseja, antaa maaseudulta ammattitaitoa oppimaan tuleville asuntoa ellei meillä ole tarkoitukseen sopivaa Kuurojen Valistustaloa, jossa myöskin kuurojen hyväksi toimivat yhdistykset, seurat ja liitot saisivat tyyssijansa.

Toivomme, että talon hankkimiseen tarvittava rahamäärä saataisiin vuoden kuluessa kokoon. Tämä olkoon jokaisen kuuron ja kuurojen ystävän sydämellä, sillä Kuurojen Valistustalo tulee palvelemaan koko maamme kuurojen parasta.

Vuosi 1952 on Olympiavuosi. Sen vuoksi tehkäämme oikea Olympiatempaus nyt, kun keräyksen viimeiset hetket ovat käsillä.

KUUROJEN VALISTUSTALON RAHANKERÄYSTOIMIKUNTA

RURIK PITKÄNEN
puheenjohtaja.

EINO KARILAS
sihteeri, Hels. Kuur.yhd. puh.joht.
KUL:n kunniapuheenjohtaja.

LAURI VAINOLA
Taiteilija.

J. K. PALOMAA
Hels. Kuur. Ystävät r.y:n puh.joht.

URHO LEHTIMÄKI
KUL:n varapuheenjohtaja

Penninginsamling för de Dövas Centralgård

slut den 31 december 1952 kl. 24.00.

Finlands Dövas Förbund r.f. har av Inrikesministeriet erhållit tillstånd till allmän penninginsamling i hela landet från den 1 januari till den 31 december 1952 för uppförandet av en De Dövas Centralgård.

Centralhandelskammaren har beredvilligt ställt till förfogande för vår räkning **postgirokonto N:o 22 240,** De Dövas Centralgårds penninginsamling, Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10, genom vilket de insamlade medlen kunna inbetalas.

Insamlingsarvode är 10 % och därtill utdelas följande penningpris åt mesta insamlade:

I pris 30.000 mark
II » 20.000 »
III » 10.000 »

För var och en av oss är det känt att förbundet alltid haft lokalbrist, som verkat hämnande på förbundets verksamhet. Vi kunna inte hålla stora möten och sammankomster eller ordna kurser, samt ordna bostad för kursdeltagare från landsorten. Vårt mål är därför ett eget hus eller en Centralgård för döva, varvid även föreningar och klubbar samt förbund kunna erhålla egen härd.

Vi hoppas att tillräckligt med penningmedel strömma in under hela året. Det är varje dövas och deras vänners hopp att De Dövas Centralgård blir en verklighet som blir till gagn för hela landets dövas bästa.

Året 1952 är ett Olympiaår. Låt oss visa då olympiska takter, nu, när insamlingens sista stunder är inne.

DE DÖVAS CENTRALGÅRDS PENNINGINSAMLINGSKOMMITTE

RURIK PITKÄNEN
ordförande

EINO KARILAS
sekreterare, HDF:s ordförande,
KUL:s hedersordförande.

LAURI VAINOLA
Konstnär

J. K. PALOMAA
Hels. Dövas Vänner r.f:s ordförande

URHO LEHTIMÄKI
KUL:s viceordförande

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

JOULUKUU | 57. VUOSIKERTA | N:o 12 · 1952

Joulutulet

Jos vanhaksikin elät, kauas kulet,
muut unhoitat jos, muistot lapsuuden,
nuo aina muistat, lapsuusjoulutulet,
kynttiläin tuoksun, loisteen lämpöisen,
ja niiden syttyessä palamaan
taas jälleen joudut lapsuusmaailmaan.

Nuo muistot joka joulu mieleen palaa,
kun hohtaa joulutulet loistossaan,
ja silmäkulmaan kyynel kierii salaa.
Taas kaipaat lapsuusunten maailmaan.
Kun joulun sävel vienoin äänin soi,
ei sitä kuivin silmin kuulla voi.

*

Mun aina tuttu sävel jouluvirren
ja joulutekstin tutut sanat nuo
vie alle lapsuuskodin kurkihirren,
ja vanhempain — jo vainajien — luo.
Ja liekit lepattavain kynttiläin,
kuin lasna, lämmittävät sydäntäin.

Muut muistot usein vaikka unhoittuvat
tyhjyyteen vieriessä vuosien,
ne säilyy aina, armaat muistikuvat,
joulusta varhaisimman lapsuuden.
Muu kaikki haihtuu usviin unhon maan —
ne mielestä ei häivy milloinkaan.

Tuira.

Joulua yksinäisille

On joulupäivä kunnalliskodissa. Pienet joulukuuset ja lukemattomat kynttilät kertovat osastolta osastolle enkelin tuomaa sanomaa: »Älkää peljätkö, sillä minä ilmoitan Teille suuren ilon — — teille on syntynyt Vapahtaja.»

Eräässä kunnalliskodin huoneessa makaa vanha nainen. Silmät ovat suljetut, hän hengittää vaikeasti, katkonaisesti. Samalla kuin pidän joulusaarnaa kuuroille ystäville, näen naisen vuoteessaan. Kesken saarnani katseeni osuu häneen: peite ei nouse ja laske niinkuin vielä äsken. Vuoteessa on hiljaisuus. Kuolema tuli joulupäivänä. Kukaan ei pitänyt kädestä kiinni. Kuolema tuli niin yksin. Ihminen, kuinka yksinäinen voitkaan olla! Oliko kuolema ainoa, joka sinusta välitti, sinä vanha ja köyhä nainen?

On vaikeaa olla vanha. On ahdistavaa olla köyhä. On hirveää olla yksin — elää yksin, kuolla yksin. Yksinäisiä ihmisiä on paljon. He ehkä elävät aivan lähellä toisia, mutta kuitenkin he ovat yksin. Moni kuurokin on yksinäinen. Hän ei voi olla täydellisessä yhteydessä edes niihin, joita hän rakastaa. Varsinkin maaseudulla heitä on, yksinäisiä kuuroja vanhuksia, jotka eivät enää pääse toisten kuurojen seuraan — vuodet sitovat paikoilleen, sairaus sitoo, köyhyys estää lähtemästä.

Sinä, joka olet nuori ja terve, olet onnellinen. Ainakin voisit olla, jos tahtoisit. Muistathan tänä jouluna niitä kuuroja, jotka ovat yksinäisiä! Ehkä teillä ei ole niin paljon puhumista toisillenne, sinulla nuorella ja hänellä, vanhalla. Kuitenkin hän iloitsee siitä, että muistit häntä. Tee joku onnelliseksi, niin tulet itsekin onnelliseksi. Ehkäpä sinun käyntisi on kuin jouluenkelin käynti, ehkäpä sinun käyntisi palauttaa jonkun yksinäisen mieleen kauan sitten kuullun sanan: Älkää peljätkö, minä ilmoitan teille suuren ilon, teille on syntynyt Vapahtaja. Tahdothan itsekin ottaa vastaan tuon sanan: Sinullekin on syntynyt Vapahtaja, joka on Jeesus Kristus.

Lauri Paunu

TILATKAA KUUROJEN LEHTI 1953

Monenmoisen hyvän lisäksi siinä tullaan julkaisemaan haastattelupalstaakin kuvineen, jonka »Katri» aloittaa tässä numerossa. Voi sattua, että kuka hyvänsä tavallinen kuuro tai heidän ystävänsä tulee haastatelluksi. Haluamme varmaan lukea muidenkin kuin kuuluisuuksien elämästä, heidän iloistaan ja huolistaan. Kuka seuraavalla kerralla tulee »esille», sitä emme tiedä — ehkäpä juuri sinä itse? Tilaa siis oma lehtesi viipymättä.

Kirstiä haastatellaan

— Et kai tarkoita, että kirjoittaisit sen Kuurojen Lehteen, sanoi vilkas ja toimekas tamperelainen rouva K i r s t i A h o n e n, kun pyysin häntä kertomaan hieman itsestään.

— Senhän pitäisi sitten olla jotain erikoista. Niitä olisi niin paljon huomattavampiakin — minä en ole saanut aikaan juuri mitään.

Näin vaatimaton Kirsti puhelee ja aikoo ilman muuta vetäytyä ruuanlaittopuuhiin.

— Istahdahan nyt hetkiseksi ja kerro itsestäsi. Ei ole kysymys kuuluisuuksista. Vain tavallisia toimekkaita ja kunnollisia kuuroja halutaan tälle haastattelupalstalle.

Istumme tunnetun urheiluveteraani Ahti Ahosen viihtyisässä kodissa. Vaatimatonta, mutta huolellisesti hoidettua ja siistiä, sen ensivaikutelman sai.

— Onko sinulla ollut aina näin hyvin? Tarkoitan, onko elämä ollut näin leppoisaa, kuin se nyt näin päältä katsoen näyttää olevan?

Kirsti naurahtaa. — Ei ole ollut. Kyllä ne monet vaikeudet olivat voitettavana ennenkuin elämä näin tasaiseksi muuttui.

— Niin, teillähän on melko suuri perhe?

— Lapsia on neljä, ja kyllä siinä markkaa täytyi silloin venyttää kun olivat pieniä ja neljä suuta syömässä. Ei ollut silloin edes minkäänlaisia lapsiavustuksia, kuten nykyään. Kun nuorin oli 5-vuotias ja vanhin aloittamassa oppikoulua, täytyi minunkin mennä ansiotyöhön. Taisipa silloin päivät tulla pyöreitä, kun työstä tultua oli kotiaskareet odottamassa, siihen lisäksi lasten vaatteiden valmistaminen ja kunnossapitäminen. Siinäkin oli sentään omat hyvätkin puolensa. Lasten oli suoritettava omat määrätyt tehtävänsä ja siinä kehittyi luonne sellaiseksi, että he ovat aina mielellään kotiaskareissa auttaneet.

— Kuinka siihen aikaan kuulevat naapurit suhtautuivat kuuroihin?

— Kun muutimme tähän taloon neljän pienen lapsen kanssa — nyt olemme asuneet tässä jo yli 20 vuotta — niin naapurit suhtautuivat meihin hieman säälivällä yliolkaisuudella. Lapsetkin tulivat usein kotiin itkien, kun heitä ei kohdeltu tasavertaisina leikeissä. Mutta vuosien kuluessa on suhtautuminen kokonaan muuttunut.

— Ja lapset ovat jo aikuisia?

Kirsti huoahtaa vähän. — Niin ovat. Kaksi vanhinta ovat jo omassa kodissaan, pojalla kaksi lastakin. Nuorimpamme vietti häitä vasta äskettäin ja asuu vielä luonamme. Näinä viikkoina muuttaa omaan kotiinsa. Kalevi jää sitten vielä, mutta hänkin opiskelee Helsingissä, ollen vain harvoin kotona, että enimmäkseenhän me kahden Ahdin kanssa tulemme olemaan.

Äidin ylpeyttä tuntien Kirsti avaa nuorimman tyttärensä kapioarkun. Ihania käsityönä valmistettuja liinoja ja pyyhkeitä, tyttären itsensä valmistamia. Katselen ihastuksella ja kunnioituksella. Kelpaapa tällaisten kapioiden kanssa miehelään mennä.

— Nyt sinulla on enemmän aikaa kuuroille. Sinähän olet Tampereen yhdistyksen puheenjohtaja. Mitä yhdistyksessä nykyään hommataan?

— Yhdistyksessä on monenlaisia harrastuksia ja toiminta on vilkasta. Näin naisen kannalta katsottuna mainitsen, että yhdistyksemme kokousten lisäksi on järjestänyt monenlaisia kursseja. Viime keväänä oli täkintikkauskurssit sisar Martan johdolla. Tänä syksynä Naistenkerhon ompeluseurassa neulottiin kerrastoja ja yöpukuja Åvikin hoidokeille. Suomen Trikootehdas lahjoitti sitä varten pakan trikookangasta. Lahjat toimitetaan Åvikiin jouluksi. Naiskerhomme puheenjohtaja on innostunut toiminnan ihminen rouva Ethel Mäkelä. Aivan äskettäin oli yhdistyksessämme myöskin patjojen valmistuskurssi rouva Lankisen johdolla. Mainitsen vielä yhdistyksemme toimihenkilökurssit, joita johtaa toimittaja Rurik Pitkänen.

— Näin moninaisissa toimintaharrastuksissa varmaan tunnet joskus väsyväsi?

— Päinvastoin. Toiminta yhdistyksessä virkistää ja innostaa. Olenhan kuuroihin kuin kiinni kasvanut, kun kaksi sisarustanikin on kuuroja. Sitäpaitsi onhan »meidän Siiri Talvia» mainiona hyvänä ja uskollisena esimerkkinä.

— Mitä toiveita Kuurojen Lehden suhteen?

— Salainen toiveeni, että lehtemme ilmestyisi kaksi kertaa kuukaudessa. Niin odotettu se on. Lisäksi toivoisin sille paljon tilaajia kuulevienkin keskuudessa. Ja vielä että siihen joskus tulisi kodin osasto.

— Mitä ajattelet Kuurojen Valistustalosta?

— Sehän on suuri toiveunelma, jonka toivon toteutuvan. Vielä toivon, että talo saataisiin juuri Tampereelle. Ei kaiketi helsinkiläiset ole minulle vihaisia tästä. Uskoisin, että Pohjois-Suomen kuurot kannattavat talon paikkana Tamperetta. Se on sopivampi kuin Helsinki.

— Mitä toiveita?

— Toiveita on vaikka kuinka paljon. Ensinnäkin toivoisin, että kuurot saisivat 10-vuotisen koulun ja lisää ammattikouluja, että kaikille heille avautuisi tie varmaan toimeentuloon. Ja nuorten toivoisin innostuvan yhdistystoimintaan uusine vireine aatteineen.

— Mitä omia suunnitelmia ja toiveita?

— Suunnitelmamme, Kirsti vilkaisee mieheensä, ovat perhesalaisuuksia. Toiveeni on, että lapsemme aina muistaisivat olevansa kuurojen lapsia. Sitten tietenkin toivon jatkuvaa terveyttä ja Jumalan armoa ja lapsille lapsen uskoa.

Katri

Ahosen perhe. Kirsti, Raimo, Raili, Irja, Ahti ja Kalevi. Lapset ovat jo aikuisia, Kalevi opiskelee insinööriksi.

Veroilmoitukset

tulee tehdä taas t a m m i k u u n aikana. Ne henkilöt, joiden molemmat korvat ovat kuurot, saavat merkitä tämän vian perusteella 50.000 markan vähennyksen verotettaviin tuloihinsa. Todistus siitä, että asianomainen on kuuro (50 % invaliidi) on liitettävä veroilmoitukseen. Sellaisen todistuksen saa kukin kuuro pyydettäessä omasta yhdistyksestään. Myös kahden luotettavan henkilön tai papin todistus kelpaa. Parasta on kuitenkin hankkia lääkärin todistus, jossa kuurouden lisäksi veroalennusprosenttia korottavina tekijöinä voidaan mainita vajavainen puhekyky ja heikko puheen ymmärtäminen (60—80 %), sormien puuttuminen (20—30 %), näkökyvyn huononeminen (10—20 %), alaraajojen viat (10—75 %). Täysi sokeus ja suuntauskyvyn puuttuminen tuntemattomassa paikassa kuurouden lisäksi oikeuttaa 100.000 markan vähennykseen verotettavista tuloista. — Lääkärintodistuksesta otetaan oikeaksi todistettu jäljennös veroilmoitukseen liitettäväksi ja alkuperäinen lääkärintodistus säilytetään jäljennöksiä varten seuraavien vuosien veroilmoituksiin.

Ne, jotka ovat saaneet i n v a l i i d i r a h a n (39.000, 54,600 tai 78.000) saavat koko invaliidirahan merkitä v ä h e n n y k s i e n puolelle veroilmoitukseen, jos ovat tulopuolelle merkinneet vastaavan saannon. I n v a l i i d i r a h a o n n i m i t t ä i n v e r o v a p a a t a t u l o a.

Kehoitamme tarkoin seuraamaan tammikuun aikana sanomalehdistä ja myöskin tästä lehdestämme, kuinka suureksi invaliidialennus verotuksessa määräytyy. Se on nyt 100 % invaliidille 100.000 mk ja 50 % invaliidille 50.000 mk. Jos invaliidialennus kohoaa ensi vuonna esim. 120.000 markkaan, saa 50 %:n invaliidi (kuuro) vähentää 60.000 markkaa.

Rurik Pitkänen.

Invaliidiraha

Lehtemme toukokuun numerossa oli selostus tämän vuoden alusta voimaantulleesta Invaliidirahalaista ja kehoitus invaliidirahan hakemiseen. Monet kuurot ovatkin jo hakeneet ja saaneet invaliidirahaa. Jos teet työtä itsesi ja perheesi elättämiseksi, voit sinäkin saada. Sitä varten:

1) Mene paikkakuntasi Sosiaalilautakuntaan (ent. Huoltolautakunta) ja pyydä Sosiaaliministeriön vahvistamat Invaliidihuoltolomakkeet N:o 1 d (anomus), N:o 2 (lääkärinlausunto) ja N:o 3 (kunnallisen viranomaisen lausunto invaliidihuoltoasiassa).

2) Hae kirkkoherranvirastosta papintodistus, josta käy selville perhesuhteesi ja se, että olet Suomen kansalainen. Kun ilmoitat, että papintodistus on invaliidirahaa varten, on se maksuton. Miehellä ja vaimolla tulee olla kummallakin e r i papintodistus.

3) Pyydä työnantajaltasi todistus työsuhteesta (mistä alkaen olet ollut palveluksessa ja mitä työtä teet, samoin palkastasi). Jos et ole kenenkään palveluksessa, voit pyytää kahden luotettavan henkilön todistamaan, mitä työtä tekemällä ansaitset toimeentulosi ja kuinka paljon ansaitset viikossa, kuukaudessa tai vuodessa.

4) Täytä anomuskaavake N:o 1 d huolellisesti, vastaten kaikkiin kysymyksiin totuudenmukaisesti. Jos et itse osaa, voit pyytää Sosiaalilautakunnan virkailijan taikka jonkun omaisesi tai muun henkilön avustamaan kaavakkeen täyttämisessä.

5) Mene lääkärille, jonka nimen Sosiaalilautakunta sinulle ilmoittaa ja pyydä häntä merkitsemään tutkimuksensa tulokset kaavakkeelle N:o 2, jonka otat mukaasi. Vastaa lääkärin kysymyksiin ja jos sinulla on kuurouden (50 %) lisäksi huono puhekyky ja heikko huuliltalukutaito, voi se nostaa invaliidiprosenttisi yli 66:n. Jos puhetaitosi on aivan olematon, vastaa se kuurouden lisäksi 80 %:ia. Lisäksi voit luetella muutkin ruumiinvikasi, jotka saattavat lisätä prosenttimäärää.

6) Vie kaikki näin saamasi todistukset ja täyttämäsi anomus Sosiaalilautakuntaan, joka kirjoitettuaan oman puoltavan (tai epäävän) lausuntonsa kaavakkeelle N:o 3, lähettää ne edelleen Sosiaaliministeriöön.

Vaimon työ kodin ja perheen hoidossa luetaan myöskin ansiotyöksi, koska sillä on perheen toimeentulolle merkitystä. Siksi invaliidirahaa voi anoa myös kotitöitä suorittava vaimo, joka ei voi käydä muualla ansiotyössä.

Jos vikasi nousee yli 66 %:n, on haitta-aste 2/3, jolloin voit saada 54.600:— vuodessa. Jollei haitta-asteesi ole enempää kuin 50 %:sta tuleva 1/2, saat 39.000:— vuodessa. Jos kuurouden lisäksi on suuntausnäön puuttuminen vieraassa ympäristössä (osittainen tai täysi sokeus), saat 78.000:— vuodessa.

Invaliidiraha, jos se myönnetään, suoritetaan takautuvasti sen vuosineljänneksen alusta, jolloin hakemus on sisäänjätetty.

Rurik Pitkänen

TURUN KUUROJENKOULU

Turun Sanomat 8. 11. 52.

Turun kuurojenkoulun toiminta Turussa on painanut oman leimansa kaupunkikuvaamme. Onhan se työskennellyt täällä kohta 100 vuotta. Nykyisellä kauniilla paikallaan Vesilinnanmäen rinteellä se on toiminut jo yli puoli vuosisataa. Koulu oli valmistuessaan sen aikaiseksi mitä upein ja ympäristö istutuksineen kasvitarhoineen ja urheilukenttineen valittu niin huolella, että tuskinpa vieläkään mikään Turun kouluista voittaa sen asemaa. Tästä saavat kuurot lapset lähinnä olla kiitollisia senaattori Yrjö-Koskiselle, joka henkilökohtaisesti valvoi asiaa, mutta myös silloisille kaupungin isille.

Turkua ei ole syyttä sanottu koulukaupungiksi. Edellä mainittuun oppilaitokseen verrattuna on Turun Yliopisto, joka nyt sijaittautuu Vesilinnanmäelle kuurojenkoulun viereen, suhteellisen nuori. Luulisi, että nämä kaksi oppilaitosta, toinen elämän varjopuolelle jääneiden lasten kansanopetusta palveleva, toinen suomalaisen korkeimman hengenelämän arvoja viljelevä, sopisivat hyvin toistensa naapuruuteen.

Näin ei kuitenkaan näytä tapahtuvan, sillä olemmehan saaneet paljon kuulla ja kuvista nähdäkin yliopiston vuoksi avattavasta kuurojenkoulun alueen halki kulkevasta kadusta ja tämän koulun kasvitarha- ja leikkikenttäalueen luovuttamisesta yleiseksi puistoksi, vieläpä itse koulurakennuksen luovuttamisesta lääninhallituksen käyttöön. Näitä suunnitelmia kaavailtaessa ei ole ollenkaan mainittu siitä, mihin asemaan kuurojenkoulu joutuu.

Sisäasiainministerikin käydessään viime tiistaina täällä Turussa asiaan tutustumassa on tietääksemme liian kevyesti sivuuttanut kuurojenkoulun edut. Sitävastoin kouluhallitus on viime keskiviikkona asettunut yksimielisesti koulun etuja ja oikeuksia puoltamaan, suostuen kuitenkin siihen, että yliopiston kirjasto saisi koulun alueesta välttämättä tarvitsemansa pienen alueen, käsittäen 6 m. sanotun kirjastotalon seinästä. Näin ovat kouluviranomaiset osoittaneet hyvää tahtoa yhteiseen sovintoon pääsemiseksi.

Kunnallispolitiikkamme rakennussuunnitelmia on jo julkisessa sanassakin arvosteltu liian repiviksi, mikä tietenkin tuntuu ehkä kipeimmin kaupungin asukkaiden veromarkoissa. Kuurojenkoulun vuosittaiset suoritukset kaupungin asukkaille käsittävät lähes 30 miljoonaa markkaa, mikä ei suinkaan ole merkityksetön summa. Kun tätä koulua on nyt ruvettu ahdistamaan ja häätämään sille kuuluneelta paikaltaan, niin on jo nyt herätetty kysymys tämän koulun siirtämisestä jollekin muulle paikkakunnalle, mikä ei olisi kaupunkimme edun eikä myöskään arvon mukaista.

Kun kouluviranomaiset tuntevat tällaiset kysymykset tietenkin lähemmin kuin esim. sisäasiainministeriössä, niin mielestämme kouluhallituksen ja opetusministeriön sana on ensiarvoisen tärkeä näiden kahden oppilaitoksen keskinäisiä etuja ratkaistaessa. Toivottavasti siinä päästään molempia osapuolia tyydyttävään tulokseen sovittelutietä, jota kouluhallitus on jo puolestaan osoittanut. *K.*

Suomen jälleenrakennuksen salaisuus

Viime lokakuun 1 päivänä ilmestyneessä norjalaisessa »Vårt Land» lehdessä julkaisee *And. Kvellestad* Suomea koskevan artikkelin nimellä: Hemmeligheten ved Finlands gjenreisningsevne. Kun kirjoittaja näyttää olevan Suomen oloja tunteva ja kun viime kesänä Oslossa pidetyn Kuurojen pohjoismaisen kongressin vuoksi Norja on vielä tuoreessa muistossamme, niin julkaisemme tämän norjalaisen näkemyksen maastamme.

Kun Suomi suoritti viime viikolla viimeisen erän siitä raskaasta sotakorvauksesta, jonka tämä oli tuomittu maksamaan Venäjälle, niin se herätti ihmetystä koko maailmassa. Siihen sisältyi mm. tavaraa huimaavan summan 600 miljoonan kultadollarin arvosta. Sitäpaitsi viime maailmansota kohdistui kahdesti tähän maahan tuhoten tuhansia koteja, hävittäen suuren osan laivoista ja vahingoittaen kaupunkeja kansan menettäessä jalointa vertaan.

Mitä tämä maksaa karua maataan asuvalle pienelle kansalle? Siinä tulee olemaan ratkaisematon kysymys useimmille finanssineroille.

Mutta maan uhrialttius ei suinkaan loppunut vain tähän. Lähes puoli miljoonaa karjalaista menetti kotinsa. He olisivat joutuneet uusien haltioittensa orjiksi. Se olisi ollut heidän mielestään kuolemaa pahempi, he sanoivat ja käänsivät katseensa lännessä asuviin veljiinsä.

Suomi-äiti otti heidät vastaan ja rakensi heille uusia koteja järvien rannoille, koska nämä kaipasivat Laatokkaa. Kaikki, jotka halusivat saivat viljeltyä tai viljelyskelpoista maata.

Ajatelkaa, jos Norja nyt joutuisi sijoittamaan samoin noin viidennen osan kansastaan?

Emme vielä ole maininneet erästä suurta uhria, mihin maan täytyi alistua: 24 km Helsingistä länteen, Turkuun päin on laskeutunut rautaesirippu noin 6 penikulman alueen ympärille. Tämän alueen sisällä suoritetaan valtavia varusteluja eikä yksikään katse pääse tunkeutumaan sen pimeyden läpi. Kun juna pysähtyy tässä maailman pisimmässä rautatietunnelissa, niin ihmisääniä ei kuulla sen rautatieasemilla. Sitä painoa, jonka tämä rautaesirippu laskee kansan ylle, voimme vain jonkin verran aavistaa. Maan suurin kaupunki sijaitsee juuri tämän alueen vieressä.

Tarvitaan todella henkistä voimaa voidakseen kestää tällaista koettelemusta.

Mutta mikä on syynä siihen, että Suomen kansa seisoo tänä päivänä yhäti lujana ja vahvana?

Onko se saanut suuren voiton maailmanarpajaisissa? — Vai onko se saanut apua Amerikasta? — Ei kumpaakaan näistä.

Oman sitkeän työn kautta on tämä tulos saavutettu. Itsekieltäymyksellä, vaatimattomalla elämäntavalla ja suurella tuotantokyvyllä on kansa näinä vuosina kyennyt parantamaan sodan aiheuttamia vaikeita haavoja. Niitä koneita, jotka saivat jäädä maahan, on käytetty tehokkaasti. Pellot ja erikoisesti metsä todistavat monista voimakkaista otteista ja kumartuneesta selästä. Kysymys vapaa-ajan käytöstä ei merkitse paljon tässä maassa. Eräs espanjalainen insinööri, joka työskenteli autoalalla, sanoi että suomalaiset työntekijät ovat suurin piirtein kaikkein luotettavimpia.

Suomalaisten koulujen johtajat vastasivat kyselyihimme näyttämällä saavutettuja tuloksia. Saarijärven Paavo näyttää ylpeänä 20-vuotiaitten poikiensa työssä käytettyjä käsiä.

Tässä on perustus.

Mutta näinkään ei ole kaikki sanottuna. Eihän tässä silloin olisi mitään salaisuutta. Sanomalehtimies tai matkailija, joka pikaisesti matkustaa maan läpi, toteaa ja huomaa ulkonaiset puitteet eikä voi olla huomaamatta sitä, mitä tässä on osoitettu, mutta kuitenkin häneltä saattaa jäädä jotakin huomaamatta. Kansaa on arvioitava sisältä päin. Ilman että on joutunut kosketukseen kansan henkisten elämänarvojen kanssa, ei voi ymmärtää niitä voimia, jotka ratkaisevat kansan kohtalon. Kansantahdon sisältö muovaa ulkonaisen elämänmuodon. Jos kansakunta menettää ihanteensa ja luonteensa yhdenkään sukupolven ajaksi, niin tuskin voimme kuvitella todellista vapaustaistelua ja elämäntahtoa.

Jos sitävastoin yhteiskuntahenki on hyvä ja moraali kehittynyt, niin kansa on kukistamaton. Parhaimmat voimat kirkastuvat kärsimysten kautta, ja tappiot muuttuvat voitoksi.

Koko Suomen kansan yllä — sellaisena kuin kohtasimme sen kaduilla ja työpaikoissa — on raskasmielinen (melankoli) sävy. Ei siellä itketä. He kävelevät kirkkomaittensa loputtomien sankarihautarivien välissä, jotka on järjestetty niin mallikelpoisiksi kuin suomalainen puutarha-arkkitehti on voinut. Mutta kyynelet salataan. Itsehillintä on kuin veressä.

Alakuloisuutta ei kuitenkaan kukaan halua salata. Se on tuhansien vuosien vapaudentaistelun ja kovan hädän luoma leima sukupolvien ajoilta. Se ei ole alistumista. Tuskin sitä voidaan nimittää katkeruudeksikaan. Se on elämänvakavuutta, tiivistettyä energiaa, kulttuuria ja yhteenkuuluvaisuutta, perittyä yhteiskuntakuria tai kaikkien näiden ominaisuuksien yhdistelmää. Tällaista ajattelemme kohdatessamme ihmistungoksen Helsingissä Aleksanterinkadulla eräänä lauantaiaamupäivänä.

Suomen kulttuurihistoriaa eivät tutki ainoastaan akateemikot tieteellisenä aiheenaan, vaan se on myös kansan omaisuutta. Lönnrot ja Runeberg

Jatkuu sivulle 212.

Edellä olevien ja monien muiden samaa asiaa koskettelevien kirjoitusten jälkeen asia on herättänyt Turussa ja muuallakin suurta huomiota. Niinpä mm. sisäasiainministeri ja myös opetusministeri ovat käyneet paikan päällä asiaan tutustumassa. Tämän johdosta asia on saanut huomattavasti valoisammat piirteet kuin mitä alunperin tehdyt suunnitelmat näyttivät.

Hyvää Joulua 1952
Onnellista Uutta Vuotta 1953

toivotamme kaikille ystävillemme ja kohtalotovereillemme:

Glad Jul 1952
Ett Lyckligt Nytt År 1953

önska vi alla våra vänner och öderskamrater:

AHLAINEN:
Leino, Vilho perh.
ALAVUS:
Pullikka, Martti
Pänkälä, Uuno, Pentti ja Aapo
FORSSA:
Lilja, Lauri perh.
GAMLAKARLEBY:
Gripström, Runar med fru
HALIKKO:
Heinonen, Alfred
Toivonen, Hilpas
Vieras
HAMINA:
Seppä, Juho
HANGÖ:
Sjöblom, Anton
HAUKIPUDAS:
Ukkola, Jaakko
HAUSJÄRVI:
Vainola, Lyyli ja Lauri
HELSINKI —
HELSINGFORS:
Ahlbäck, Aura och Ole
Ahlbäck, Hilda och Börje
Blomqvist, Aina
Elovaara, Mandi
Forsman, Lydia
Friman, Naimi och John
Färdig, Lyyli och Emil
Hanhijoki, Hilkka ja Olavi
Honkavaara, Pirkko
Hällberg, Saima och Jarl
Jokelainen, Anni ja Antti
Joutsen, Anna
Kallio, Jaakko
Kallio, Kersti
Kanerva, Astrid ja Toivo
Koistinen, Eedla
Kullberg, Tor
Laine, Lauri
Laurila, Tapani
Lehikoinen, Hilda
Lehti, Anna-Liisa ja Aarne
Leppänen, Svea ja Voitto
Lintula, Maiju
Luomajoki, Jussi
Malmila, Eeva
Marja-aho, Alma
Månsson, Ellen ja Sigurd
Nevalainen, Otto
Nurmo, Vihtori
Nyberg, Erik m. familj
Ollikan perhe
Paljakka, Ritva, Maire ja Risto
Pettersson, Väinö
Pitkänen, Katri ja Rurik perh.
Pyysalo, Sylvi
Rikström, Torsten
Toivio, Evert
Tolsa, Eino
Tolsa, Väinö
Tolvanen, Helmi
Winsten, Paul
Ylen, Hulda
Örn, Astrid och Georg
HIETANEN:
Turkki, Pentti
HYVINKÄÄ:
Laakso, Ida
HÄMEENKYRÖ:
Lahtinen, Sinikka
IMATRA:
Luukkonen, Reino
JOUTSENO:
Tielinen, Terttu
JUVA:
Koskivirta, Suoma
JYVÄSKYLÄ:
Hummelin, Erkki
Korhonen, Pentti
Laitinen, Aino
Lemmetty, Osmo
Parkkonen, Olga ja Nestor
Rahkonen, Väinö
Ratavaara, Jorma perh.
Toppila, Anna ja Lauri
Vasama, Yrjö
JÄMSÄ:
Kattelus, Emil
Ruukki, Emil, Aino ja Terttu
KARHULA:
Vuorela, Urho
KAUSALA:
Mäkelä, Vihtori
Mäkelä, Vihtori ja Saimi
Tingander, Heimo
Virtanen, Selma
KEMI:
Aitto-oja, Vihtori perh.
KEMIJÄRVI:
Jyvälä, Viola
KERAVA:
Salomaa, Mandi ja Väinö
KONNEVESI:
Vehniäinen, Josefiina
KOTKA:
Heiskanen, Otto, Elina ja Anita
Heiskanen, Otto, Elina ja Anita
Karvonen, Hellin ja Onni
Koisio, Emilia
Laitinen, Anna-Liisa
Mattila, Emil perh.
Mattila, Jussi perh.
Mattila, Väinö perh.
Saarinen, Kalevi
KULLAA:
Rantanen, Pentti
Salli, Liisa
Silvan, Mirja
KUORTANE:
Ala-Mäyry, Maila
Kontteli, Aino
Nevansuu, Reino
Viitala, Aino, Evert, Sirkku ja Maritta
Yli-Mäyry, Siviä ja Martti perh.
KURENPOLVI:
Säisä, Hanna ja Pauliina
KURIKKA:
Haavisto, Aatos
Koivusaari, Selmi ja Urho
Nikkola, Helena
Rinta-Saari, Lenni
KÖKLAX:
Sandblom, Edith och Hjalmar
LAHTI:
Auvinen, Sandra ja Taavetti
Happonen, Eukari
Kaplas, Tauno perh.
Koskinen, Veikko perh.
Ojala, Antti perh.
Remmi, Irja, Pentti ja Kosti
LAIHIA:
Hellen, Aili
LAPPEE:
Jäkälä, Antti
LAPPEENRANTA:
Huotari, Eeva
Teitto, Elsa ja Matti
Tolonen, Alli
LAPPTRÄSK:
Backman, Hanna ja Otto
Nyqvist, Anders
Smeds, Edith
LAUKAA:
Korhonen, Toivo, Elsa ja Irma
LAURILA:
Lepojärvi, Kalevi perh.
LAURITSALA:
Hartikainen, Aino ja Juho
Kaksonen, Hilkka
Laitiainen, Lyyli
Leppänen, Kusti
Leppänen, Paavo
Vepsä, Nanni ja Taisto
LIPERI:
Suoninen, Eeva ja Juho
LOIMAA:
Kannisto, Pentti
Suvitie, Väinö
MAKSMO:
Nyman, Elsa och Ester
MERIJÄRVI:
Hiitola, Väinö

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

DECEMBER | 56 ÅRGÅNG | Nr 12 - 1952

Julens stjärna och ljus

Joh. 1: 1—14

I juletiden söker våra ögon med särskild längtan Jesu stjärna, julens stjärna.

Vad är en stjärna? Det är en sol, långt, långt borta. Den stjärna, som är oss närmast, är så långt borta, att ljuset från den behöver mer än fyra år att hinna till jorden. Genom de omätliga rymderna ilar strålen på sin färd, tills den möter våra blickar.

Jesus hälsade av en stjärna, när han kom till vår jord. Ja, han är själv en stjärna. Om honom har man i århundraden sjungit »Han är den morgonstjärna, som lysa kan och värna i mörker och i kval». För 1900 år sedan lyste han i Österlandet, men strålarna från honom når oss genom alla dessa år.

Men är ljuset från Jesus bara det kvardröjande skenet från en stjärna, som en gång brunnit och sedan slocknat? Ack, för mången är det väl så. Därför är deras jul ingen verklig jul. Därför släckes i deras hem julstämningen med julljusen. Därför bäres julglädjen ut med julgranen. Därför rinner det nya året upp med samma sorger, samma synder, samma oroliga liv och rastlösa jäkt.

För andra är Jesus inte bara en stjärna långt borta, utan verklighet och liv, kraft och hjälp. Han är dem närmare än någonting annat. Han är den som gett deras liv innehåll och mening. De har fått liv och nåd övernog.

Johannes vittnar: »Det sanna ljuset, det som lyser över alla människor, skulle nu komma i världen.» Han hade själv mottagit detta ljus. Det kom med en förunderlig förvandling. Det riktade hans liv på en ny bana. Det möjliggjorde honom att bli en ljusmänniska, som kunde lysa, värma, sprida välsignelse.

De gamla grekerna var mera bildade än de flesta nutida folk. Och likväl, i vilka laster sölade sig inte också de bästa bland dem! Och i vilka olyckliga förhållanden levde de inte! De flesta var trälar, och den lilla bråkdel, som levde det förfinade grekiska skönhetslivet — månne ens den var lycklig? Nej, de hade nog mycket för tanken och fantasin, men intet som gav deras hjärtan frid och tröst. Deras kultur var förnäm och kall, som den marmor, varur deras konstverk mejslades, men hjärtat måste frysa, då det ej kunde fyllas med tro, hopp och kärlek

Det grekerna saknade kom Jesus med. De kände en oändlig glädje över att de funnit det, som deras hjärtan trånat efter. Deras liv blev förnyat inifrån och fullständigt.

I Jesus har Guds härlighets glans stigit ned ibland oss. Johannes skriver: »Och Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss, och vi sågo hans härlighet.» I Jesus ser vi Gud. Vi kan se in i hans lysande barnaögon som ler emot oss från krubban. Vi kan se in i hans själ, som öppnar sig för oss i orden, vi läser i evangelierna och gärningarna, som strålar emot oss. Vi kan se in i hans hjärta, som klappar för oss på Golgata kors. Vi kan skåda hans härlighet, som lyser emot oss från segerkonungen i påskmorgonljuset. Och vi ser då Gud, vi ser rakt in i Guds innersta hjärtedjup.

Men vad finner vi då?

Det som lyser oss tillmötes i Jesus, det är en barmhärtig Gud, som har en sådan medkänsla för oss, att han kommer hit ned för att med oss dela människosläktets trånga, tunga, hårda villkor — och det bara för att kunna frälsa oss. Han är inte ett blint öde, inte en obönhörlig nödvändighet. Han är en barmhärtig, medlidsam kärlek. För den sanningen måste nöden och natten försvinna.

Visst är det sant att det finns mycket mörker än, men dagen arbetar sig fram. Mödosamt och långsamt kämpar sig solstrålarna genom världsmörkret och dimmorna. Men halvmörkret är ingen skymning, det är en gryning, ty ljuset segrar och morgonen kommer.

Vad har vi då att göra? Vi har att ta bort förhängena och öppna själens fönster och låta Jesu' ljus och Jesu' liv strömma in i vår själ. Och så skall vi följa honom och finna att han ständigt är den levande och livgivande. Och när vi är på väg — för att älska och tjäna, då skall vi, förrän vi kanske anar det, själva stå mitt inne i evighetens strålande ljusvärld.

Torsten Ekholm

Invalidpenningen

I tidskriftens julinummer ingick en notis om den från 1 januari i år ikraftträdande lagen om invalidpenning, samt en uppmaning till alla döva inom landet att ansöka densamma, ty enligt denna lag har även döva och dövstumma rätt till erhållande av invalidpenning. Många har redan inlämnat ansökan och de första ha redan erhållit invalidpenning. Även du, som arbetar för dig själv och din familj, kan erhålla invalidpenning. Ifall du besluter att lämna in ansökan därom, bör du därför:

1) söka upp din orts socialnämnd (förr vårdnämnd) och be att få av socialministeriet fastställda blanketter n:o 1 d (för ansökan) och n:o 2 (för läkarutlåtandet) samt ifall behovet det påkallar även blankett n:o 3 (för kommunalmyndighets utlåtande);

2) begära hos pastorskansliet prästbetyg, som innehåller noggrann uppgift om familjeförhållandet och att du är finsk undersåte. Om du därtill uppger att prästbetyget är för ansökan om invalidpenning, erhålles det kostnadsfritt. Man och hustru, som båda ämna inlämna ansökan, böra givetsvis ha var sitt prästbetyg.

3) begära av din arbetsgivare intyg över arbetsförhållandet (när börjat och vilket arbete utföres samt din lön för antingen två veckor eller en månad). Om du idkar självständigt arbete och sålunda saknar arbetsgivare eller har eget företag, så räcker ett av tvenne trovärdiga personer bevittnat intyg. Även i detta intyg bör uppges huru stor förvärvsinkomsten är.

4) ifylla ansökningsblanketten n:o 1 d omsorgsfullt och alla nödiga frågor böra besvaras sanningsenligt och samvetsgrannt. Om du själv inte förstår dig att göra det, kan du be någon släkting eller annan person hjälpa till med ifyllandet av blanketten. Även kan någon av socialnämndens tjänstemän stå till tjänst.

5) besöka av socialnämnden utsedd eller utnämnd läkare, som undersökar dig och uppteckna resultatet av undersökningen i blankett n:o 2 som lämnas till dig. Besvara läkarens frågor. Ifall det visar sig att du förutom dövheten har dålig talförmåga eller har svart att avläsa från mun, blir invalidprocenten då 66. Om du saknar talförmåga, d.v.s. är fullständig dövstum, så stiger procenten till 80. Man kan också ha andra kroppsliga lyten eller fel som kunna öka procenttalet.

6) föra alla erhållna intyg och ifyllda blanketter till socialnämnden, som sedan antingen genast eller senare efter granskning skriver sitt utlåtande i blankett n:o 3, varvid ansökan antingen tillstyrkes eller förkastas. Nämnden överför sedan i sinom tid alla papper till socialministeriet.

Hustru, som genom förvärvsarbete bidrar till hemmets och familjens uppehälle, kan även erhålla invalidpenning, likaså även hustru som utför hemarbete och sålunda icke har förtjänst. I båda fallen bör hustrun själv inlämna ansökan skilt för sig.

Om invaliditetsgraden är 50% erhåller man 39,000 mk. i året, medan för över 66%iigt invaliditet ges 54,600 mk i året. Den, som förutom dövhet eller dövstumhet har nedsatt synförmåga, (delvis eller fullständig blindhet) erhåller 78,000 mk. eller därutöver.

Invalidpenning, ifall den beviljas, erlägges retroaktiv i varje kvartals början räknat från den tid då ansökan inlämnats.

Rurik Pitkänen

Lille Ole var döv, men —

Här nedan saxa vi en dansk tidnings intervju med föräldrarna till ett dövt danskt barn.

Sjukhusinspektör Faustrup och hans hustru i Hornsyld, Danmark fick för 6 år sedan en liten son, och de upptäckte till sin sorg att han var döv.

Vi misstänkte att det var något galet redan då Ole var 3 månader gammal, berättar fru Faustrup. Satt han med ryggen mot oss, reagerade han överhuvudtaget icke när vi kallade på honom. Vi gick till en specialist med honom, men det var vid den tidpunkten vanskligt att bedöma saken, men Ole hade redan den gången vant sig till att läsa från mun.

Då han var 2 år uppsökte vi överläkare Hvidt i Kolding. Vi hade tur, ty överläkaren hade nyligen anlänt hem från Amerika, där han besökt en klinik i Los Angeles där döva barn och deras mödrar undervisas. Kliniken är upprättad av skådespelaren Spencer Tracys hustru. Hon fick själv en döv son, men hon arbetade outtröttligt med honom och lärde honom avläsning från mun och som tacksamhetsåtgärd över det goda resultat hon uppnådde med sin son, upprättade hon denna klinik. Där arbetades det icke allenast med barnen utan också med mödrarna. I princip lärdes föräldrarna att själva undervisa sina barn i att tala. Man har hunnit så långt att man genom vissa övningar och genom lekar kan bättre lära barnen avläsning. Att lära barn tala genom tvång gör mera skada än nytta. Med en kombination av hörselapparat och munavläsning kan barnet klara sig i livet.

Det att få veta att man kunde göra något, hjälpte kolossalt mycket, fortsatte Oles mor. Det vände upp och ned på hela saken. Från detta ögonblick, då överläkaren rådde oss, arbetade vi hela tiden med Ole och nu kan vi, även hans lilla syster, tala med honom så att han fullkomligt förstår, liksom vi kan förstå vad han säger. Också våra vänner har lärt sig att förstå vad han säger.

Vi ville gärna sända Ole till kliniken i Amerika, säger hr Faustrup, men vi kunde det inte. Men de hade en korrespondenskurs och på den började vi med, kanske som de första här i Danmark. Vi fick en månatlig lektion i att undervisa ett dövt barn. Därefter skulle vi var månad sända rapport till kliniken huru det fortskred och om de eventuella framsteg Ole gjort. Vi fick även ett mycket personligt brev från en dam däröver, som själv var döv och hon intresserade mycket för huru det gick med Ole och fick bilder av honom. Visst visste vi att det var rent något psykologiskt i vågen med Ole, men vi fick goda råd av damen därborta och de framsteg vi gjorde uppmuntrade oss väldeliga. Vi lärde en hel del barnpsykologi, som också kan lämpas på hörande barn.

»Nar Ni behållit denna för Er glädjande upptäckt för Er själv?»

Nej, vi satte oss i förbindelse med andra föräldrar till döva barn, och tillsamman utarbetade vi en dansk upplaga av korrespondensen. Vi startade också en korrespondenskurs och arbetet växte och blev större och större. Vi upprättade en central här hemma, till vilken föräldrar med döva barn kunde hänvisas. Centralen uppdelades snart i 3 distrikt, och jag tog mig an södra Jylland och Fyn. Vi utsände en lektion var månad, men efterhand utvecklade sig allt så starkt, att vi svårligen kunde upprätthålla förbindelsen med föräldrarna. Men staten övertog skötseln av allt detta i början av detta år. Sedan i januari finns det en instans som tar kontakt med alla föräldrar till döva barn, och samtidigt upprättades en undersöknings- och vägledningsklinik för döva och svårt lomhörda barn i Köpenhamn.

»Har ni intryck att även andra nått lika gott resultat som Ni?»

Ja, men dessvärre finns det också föräldrar, som icke ha tålamod nog. De giver upp, då de märker att deras barn icke kan lära sig tala. De börja då att teckna med barnet, men det är ju det mest förkastliga medel som användes, då barnet i framtiden icke kan klara sig med teckenspråk. Om man bara kunde få folk att förstå att det bör göras något med döva barn, tålamod är det mesta som behövs, ett oändligt tålamod och en mors fulla offervilja och arbetskraft.

Man skall tala och tala med dem alldeles som om de vore normalt hörande, säger fru Faustrup, som har arbetat energiskt för att hjälpa sin lilla son. Huvudsaken är att barnet ser på en och att man ser på barnet. Ett viktigt led i undervisningen är att barnet läras lägga samman liknande bilder, och föremål. Till sist kommer man så långt, att det kan sammanslå föremålet och orduttalet för det. Vi har nått ett mycket gott resultat av att arbeta med ett s.k. bildlotteri. Ole hade t.ex enkortlek med bilder och jag hade annan lek med liknande bilder. När jag visade Ole en bild, t.ex. av en bil, tog han strax fram ett kort med en bil på och lade den bredvid mitt kort, och på detta sätt fortsatte vi tills jag började med orden för motsvarande bilder. Jag pekade på ett visst föremål eller någon bild i det jag långsamt uttalade ordet samtidigt. Till slut kunde Ole förstå tal så pass, att när jag t.ex. uttalade ordet »bil» plockade han rätta bilden ur sin lek. Han bevisade därmed att han kunde avläsa ord och listan över ord han kunde avläsa växte så att säga från dag till dag.

Färger lärde man honom t.ex. genom att låta honom föra en gul kloss till en gul gardin, i det att man samtidigt sade ordet gul. Därefter fick man lära honom själv finna föremål och ting man uttalat. Det gäller att fånga barnets intresse, och jag vill tro att bl.a. småflickor kunna lära sig en massa vid lek med påklädning av dockor. Också teckningar kunna göra mycket nytta. Fru Faustrup kallar på Ole och han kommer strax till henne. »Kan du visa damen dina teckningar, säger frun, och Ole går strax och hämtar ett häfte med teckningar som han själv har gjort. Det rådde inget tvivel att han förstod vad som blivit sagt, Oles ögon hängde vid mammas mun när hon talade till honom klart och tydligt. Teckningarna äro för övrigt lyckade och tyder på att barnet har livlig fantasi. Man lägger märke till, att alla hans människor ha hörapparater på sig, och att det dessutom står bokstäver på allt. Ole kan snart alla bokstäver, och han kan också redan uttala dem. Den dag när han fann ut att orden far och mor när de lades samman, blev farmor, blev han alldeles vild av glädje. I det hela är Ole så läraktig, att hans föräldrar till nästa termin komma att söka få in honom till skolan i Nyborg, där de s.k. oegentliga döva, d.v.s. barn med liten tillstymmelse till hörsel, undervisas.

Och vilka framtidsutsikter har så Ole och andra döva barn i dag, frågade vi. De största möjligheterna finns naturligtvis i hantverkarskrået. Men det torde inte finnas något hinder i vägen, då vi säger att Ole t.ex. kan bliva arkitekt, säger inspektör Faustrup.

Ur Dövebladet.

SKATTEDEKLARATIONERNA

böra åter göras inom januari månad. De personer, vilka äro döva på båda öronen, få på grund av detta lyte anteckna ett avdrag på 50,000 mk från sin skattbara inkomst. Intyg över att ifrågavarande person är döv (50 % invalid) bör bifogas skattedeklarationen. Ett sådant intyg kan varje döv få på begäran från sin egen förening. Även av två trovärdiga personer bevittnat intyg eller prästbetyg duger. Bäst är dock att skaffa sig läkarintyg, i vilket förutom dövheten, även andra på skattenedsättningsprocenten verkande orsaker uppges, bl.a. bristfällig talförmåga, svårigheten att förstå tal (60—80 %), avsaknad av fingrar (20—30 %), försämrad syn (10—20 %), skadade lemmar (10—75 %). Fullständig blindhet och oförmåga att på okänd ort orientera sig, berättigar förutom dövheten till 100,000 mk avdrag på skattinkomsten. — Av läkarintyget bör avskrift tagas och vars riktighet bevittnas. Avskriften bifogas skattedeklarationen och originalet förvaras till följande års skattedeklaration. De, villa erhållit **invalidpengar** (39,000, 54,600 eller 78,000 mk) få anteckna hela summan på **avdraget** i skattedeklarationen ifall man antecknat motsvarande summa på inkomstsidan. **Invalidpengarna äro nämligen skattefri inkomst.**

Vi uppmana att noga följa med i dagstidningarna och även i denna tidskrift, huru stor invalidavdraget bestämmes för beskattningen. Den är nu för 100%-ig invaliditet 100,000 mk och för 50 %-ig invaliditet 50,000 mk. Om invalidavdraget höjes i nästa år, till t.ex. 120,000 mk, får 50 %-ig invalid avdraga 60,000 mk.

Rurik Pitkänen

Gör eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

14-ÅRIG HANGÖPOJKE BERÄTTAR OM TREVLIG SJÖRESA TILL HOLLAND OCH BELGIEN

Juhani Niska heter en 14-årig hangöpojke som senaste sommar fick vara med om en enmånadssjötur till främmande land. Resan gick från Helsingfors till Holland och Belgien och företogs med s/s Karin Thorden där Juhanis far tjänstgör som I styrman. Den unge resenären som går i IV klassen i finska samskolan har för sina klasskamrater berättat lite om sina intryck och upplevelser på färden i ett trevligt och vaket föredrag som vi anser kan ha intresse även för en större publik och därför här återger i något förkortad form.

Det sista jag urskilde av hemlandet var Hangös vattentorn, kyrktorn och Russarö-fyren. Östersjön visad sig från sin allra bästa sida. I synnerhet solnedgångarna var vackra — den flammande solen i färd med att sjunka i havets kyliga famn, som färgades i guld och där purpurröda moln speglade sig. Tack vare det vackra vädret gick resan fort och snart kom vi också tillKiel, kanalen som förbinder Östersjön med Nordsjön.

Forts. i nästa nummer

LIVET BEGYNNER I MORGON

Regi: *Alexander Mackendrick.*

I huvudrollerna: *Phyllis Calvert, Jack Hawkins, Godfrey Tearle, Mandy Miller.*

Denna engelska film hämtar sitt motiv från socialvårdens område, även om den behandlar ett särfall. Den lilla huvudpersonen Mandy är dövstum och filmen vill visa vilka möjligheter ett sådant barn har att anpassa sig i livet. Det är direkt spännande att följa med undervisningen i en autentisk dövstumskola och se det tålmodiga laborerandet med olika hjälpmedel som lärarna får ta till för att väcka de lyttas förtroende och initiativ. Faktiskt är det äventyret ur verklighetens värld mer spännande än den värsta thriller, skada att man inte mer får följa med det, en blek svartsjukekonflikt beredes alltför stor plats i handlingen. Men den lilla Mandy är med nästan hela tiden och hon är en förunderligt känslig och omedelbar barnskådespelerska.

G. B-s.

FAMILJENYTT

HYLLAD 50-ÅRING. Då hr Isidor Fagerlund, Jakobstad fyllde 50-år blev han redan på natten uppvaktad av JDF:s ordf. K. Mattson och fru Aili Lindberg som framförde sina och föreningens gratulationer. Många döva och hörande vänner kom till JDF:s lokal för att hylla jubilaren och fingo kaffe med läckra dopp. Viceordf. A. Hellöre höll ett humoristiskt tal med ordf. K. Mattsson som tolk för de hörande. Under dagens lopp kom bl.a. 16 telegram, varav 10 från Sverige och många gåvor överlämnades till 50-åringen. Följande dag kom pastor Paunu och framförde sin personliga och Tammerforsdistriktets gratulationer. Han höll sedan ett vackert andligt tal.

FRÅN HEMLANDET

NY MOTORMAN. »Nordens klippa», smeknamnet på Jakobstads fotbollsidol Kurt *Hanhikoski* avlade förarexamen för bil och klarade med glans proven inför bistra myndigheter och erhöll ett körkort för privatbil. Han har köpt en begagnad personbil av märket »Vauxhall Vedette». I Österbotten finns redan nu 5 motormän, men hr Hanhikoski är den första bilisten. De övriga äro Alf och Bror-Erik Södergård, Alf Bjong och K. Mattsson. Alla de ovannämnda ha genomgått Borgå-skolan. Vem blir i turen nästa gång, undrar *B.L.*

NY ADRESS. Herr John Enroos meddelar att hans nya adress är: Helsingfors, Hörnbergsgatan 5 A 43.

MÖTEN

GAMLAKARLEBY Dövas Förening anordnar julfest och nyårsvaka den 31 dec. kl. 18 på Församlingshemmet. Programmet blir omväxlande och trevligt. Julgubben anländer med julklappar från Lappland. Välkommen från när och fjärran.

HELSINGFORS D. F:s Bridgeklubb håller sitt årsmöte den 10 januari 1953 kl. 19 å DHF:s lokal. Alla Välkomna! *Styrelsen.*

JULFEST. Jakobstads Dövas Förening firar sin sedvanliga julfest med program å dag som meddelas å föreningen. Julbocken kommer med julklappar. Hjärtligt välkomna till vår julfest.

HELSINGFORS-föreningarnas årsmöten hållas på följande data: den 11 januari HDF:s Schackklubb, den 17 januari HDF:s Ungdomsklubb, den 24 januari HDG & IK HERO och den 25 januari Nykterhetssällskapet Surd samt Helsingfors Dövas Förening den 1 februari.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svenskspr. red.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1953: 1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 500:—.

MIKKELI:
Vanhanen, Valto
MUHOS
Tapio, Janne
MUUROLA:
Lammassaari, Mauno
MÄNTYLUOTO:
Jarva, Toivo perh.
NURMIJÄRVI:
Salonen, Vilho
OULU:
Heikkilä, Voitto
Kalliokoski, Tyyne
Knuutinen, Onni perh.
Korhonen, Heikki perh.
Kynkäänniemi, Kaarlo
Mikkonen, Kusti rouvineen
Möykkynen, Kalle
Niskala, Anna ja Jaakko
Nurkkala, Aug. rouvineen
Rönkkömäki, Alli
Seppänen, Elsa
Ström, Boris
Tuomaala, Hannes perh.
Tyyniaho, Klaara ja Sulo
Virpi, Annikki
PAAKKOLA:
Lompola, Katri
PARAINEN:
Eiso, Aksel
PERTTELI:
Rannikko, Sulo
PIHLAVA:
Hartikainen, Juhani
Isaksson, Aili ja Matti
Salonen, Kalervo
PORI:
Eliasson, Rauha ja Artturi
Hakkarainen, Hillevi
Heiniluoma, Arvo perh.
Juhola, Joosef perh.
Jussila, Arvo perh.
Kuusilinna, Enni
Lankonen, Uuno perh.
Rautalammi, Bruno perh.
Salminen, Helvi ja Onni
Seppälä, Eine
Väätänen, Olga
PUOLANKA:
Heikkinen, Anna
PYHTÄÄ:
Myllynen, Maria
PYHÄNTÄ:
Mahosenaho, Jaakko
RAAHE:
Havilo, Sven rouvineen
Äijälä, Sulo
RAISIO:
Salminen, Vilho perh.
REISJÄRVI:
Luomanen, Kalle
Suontakanen, Pentti
RENKO:
Skogberg, Anni
RUOKOLAHTI:
Kostiainen, Martti perh.
RUOSNIEMI:
Heiniluoma, Anselm perh.
ROVANIEMI:
Holck, Olga
SALO:
Lähdeniitty, Aug. perh.
Virtanen, Uuno perh.
SANDKULLA:
Nyberg, Karin
SASI:
Ahjomaa, Mauno
Jokinen, Kauno perh.
Kytölä, Taavetti
Salminen, Lauri
Virtanen, Maria ja Santeri
SAVITAIPALE:
Laari, Kalle
Lapatto, Eero
SEINÄJOKI:
Homi, Eila ja Esko perh.
SOLF:
Hallberg, Alfred och Betty
Lindroos, Edvard och Signe
SOMERO:
Laine, Osmo
SUUR-MIEHIKKÄLÄ
Nurmela, Maire
Suna, Marjaana
TAINIONKOSKI:
Meskanen, Helvi
TAMPERE:
Ahonen, Kirsti, Ahti ja Kalevi
Aironpää, Jaakko
Eloranta, Aila
Haikkonen, Matti
Helminen, Eero
Helminen, Sofia ja Aug.
Juhela, Toini
Kattainen, Matti perh.
Kerminen, Viljo
Kumpulainen, Kaarlo perh.
Lankinen, Aino, Kaarlo, Hannu ja Juha
Mäkinen, Seija
Nikulainen, Hilja
Pitkäniemi, Emil
Pitkäniemi, Rauha
Rapatti, Väinö
Sillanaukee, Aarre
Tenkanen, Helmi
TURKU:
Ahlqvist, Aksel
Eskelinen, Matti
Fransas, Mirja ja Asser
Haapali, Ida
Hannula, Erkki
Hedman, Ester
Helle, Sanni
Hietaniemi, Inga
Himberg, Martti perh.
Honkanen, Väinö perh.
Hämäläinen, Arvo
Hämäläinen, Irma
Höckert, Arthur perh.
Isomäki, Sauli
Kaavi, Salomo perh.
Kannisto, Martti
Karjalainen, Laura
Kemppainen, Eino
Keski-Levijoki, Erkki
Keski-Levijoki, Esko
Kiviranta, Helle
Kleimola, Kerttu
Klem, Eero
Koivula, Olavi
Kontkanen, Matti
Lehtimäki, Urho perh.
Mattila, Aino
Muhonen, Sanna
Nahkiaisoja, Oiva
Nieminen, Irma
Niinikangas, Martta
Nuolikoski, Jalo
Onatsu, Anja
Paavola, Usko
Palmu, Meikki, Merma ja Paavo
Pelkonen, Pentti
Poutiainen, Jalmari
Pääkkönen, Ahti
Rantanen, Heikki
Salomaa, Kerttu
Savisaari, Elias perh.
Seipäjärvi, Lydia
Seppänen, Matti
Tamminen, Kirsti
Tapio, Lauri
Viitanen, Augusta
Virmavirta, Heikki perh.
Väisänen, Tauno perh.
Ylikangas, Mauri
Yli-Petäys, Erkki
Yörläinen, Helga
VAAJAKOSKI:
Moilanen, Pekka
VAALA:
Tammi, Aimo
VAASA — WASA:
Ahlskog, Helvi och Paul
Ekman, Ruth och Gunnar
Eloranta, Elina ja Veikko
Grev, Sanna och Axel
Grev, Reino perh.
Haapaniemi, Asser perh.
Hietaniemi, Elsa ja Martta
Håkans, Liisa och Anders
Kaivolahti, Juho perh.
Koskela, Lempi ja Arvo
Laakso, Helena
Laitinen, Väinö
Launo, Helvi
Leivo, Janne
Lillhannus, Gustav
Lyytinen. Martta
Manninen, Edla
Mäkiranta, Saara
Nedermo, Elsi
Neste, Helvi
Niemelä, Heino
Nygård, Runar
Paananen, Hilma
Perä, Reino
Perälä, Liisa
Strömsholm, Algot m. fam.
Sundqvist, Sanni
Södergård, Alf och Bror-Erik
Taimisto, Teuvo perh.
Tarvonen, Saimi
Tuliniemi, Erkki perh.
Vankka, Meeri ja Anja
Vuorinies, Simo perh.
VARKAUS:
Hofmeister, Raimo
Holopainen, Kalle
Holopainen, Reetta
Hynninen, Veli-Pekka
Leinonen, Juho
Parviainen, Eero
Pärnänen, Pertti
Sivula, Laina ja Toivo perh.
VASKIO:
Iltanen, Kalle perh.
Iltanen, Yrjö
VEHKALAHTI:
Kaukiainen, Toivo perh.
VETELI:
Kataja, Elli
VIHTAVUORI:
Hyvärinen, Veikko perh.
VÄSTERÅS (Sverige):
Rydå, John
YLIVIESKA:
Timlin, Katri

Kuurojen Lehti - Tidskrift Döva 1953

1) Tehkää tilauksenne **nyt heti** jokaisessa yhdistyksessä olevan lehtemme asiamiehen kautta. **Vuosikerta maksaa 400 markkaa.**

2) Katsokaa tarkoin, että tilauslistaan merkitään nimi, postitoimipaikka ja asunto-osoite selvästi.

3) Maksakaa tilausmaksunne asiamiehelle viimeistään tammikuun aikana, että asiamies voi tehdä tilityksen keräämistään tilauksista Liiton rahastonhoitajalle (postisiirtotili 6825).

4) Myös postisiirtotilin n:o 6825 kautta voitte lehden tilata merkitsemällä tilillepanokortin kuponkiin (takasivulle) »Kuurojen Lehti 1953».

5) **Kaikkein paras** tapa on tilata lehti jostakin postikonttorista. Jokainen postikonttori ottaa vastaan Kuurojen Lehden tilauksia ja toimittaa ne edelleen perille ilman mitään lisämaksuja.

6) Lehtemme **tammikuun numero** lähetetään vielä kaikille entisille tilaajille. Jos ette enää saa helmikuun numeroa, on se huomautus siitä, että olette laiminlyönyt tilauksenne uudistamisen. Kiirehtikää silloin tekemään tilauksenne postikonttorista tai asiamieheltämme niin voimme lehteä edelleen teille lähettää.

7) **Jos** olette jo lehden tilannut, ettekä ole saaneet seuraavaa numeroa, kirjoittakaa siitä lehtemme konttoriin, os.: Helsinki, Liisank. 27 E 10, mainiten kenen kautta olette tilauksenne tehnyt sekä tarkka osoitteenne. — Tai jos tilaus on tehty postikonttorin kautta, ilmoittakaa siitä samaan paikkaan. Silloin voimme heti tarkistaa ja korjata asian.

Jokaiselle kuurolle siis KUUROJEN LEHTI 1953. Samoin jokaiselle kuulevalle, joka tahtoo olla kuurojen ystävä.

Kuurojen Lehden toimitus

kiittää kaikkia avustajia ja lukijoita hyvästä yhteistyöstä, toivottaen

Rauhallista ja hyvää joulua!

SUOMEN JÄLLEENR. . . . Jatk. siv. 205.

elävät lasten sydämissä kaikkialla, missä heidät kohtaammekin. Kalevalaa ja Vänrikki Stoolin tarinoita osataan jokaisessa kodissa. Usein tapaa tavallisessa maalaistalossa soittokoneen, jolla soitetaan Sibeliuksen, Merikannon ja Melartinin säveleitä. Iltaisin kuulemme kadulle saakka kajahtavan karjalaisia kansanlauluja.

Jo Karjalan kunnailla lehtii puu,
jo Karjalan koivikko tuuhettuu,
käki kukkuu siellä ja kevät on,
vie sinne mun kaihoni pohjaton.

(Tämän laulun norjannos vaikuttaa onnistuneelta.)

ELÄMÄ ALKAA HUOMENNA (MANDY)

Pääosissa: *Phyllis Calvert, Terence Morgan, Mandy Miller, Jack Hawkins, Godfrey Tearle.*

Ohjannut: *Alexander Mackendrick,* tuottanut *Leslie Norman.*

J. ARTHUR RANK ORGANISATION Ltd.

Tämä Venetsian filmijuhlilla palkittu elokuva kertoo pienestä, kuuromykästä tyttösestä, jonka vanhemmat kiistelevät lapsensa kasvatuksesta. Äiti haluaisi lähettää tytön asianmukaiseen kouluun saamaan kaiken mahdollisen opastuksen elämää varten, mutta isä pelkää, ettei lasta siellä kohdeltaisi samalla hellyydellä kuin kotona, eikä halua erota tyttösestään. Miehen puolella ovat hänen vanhempansa, ja riita kärjistyy siinä määrin, että äiti ottaa tytön mukaansa ja jättää miehensä. Tyttö pannaan kouluun ja alkaa jo osoittaa ilmeisiä edistymisen merkkejä, kun isä jälleen ilmestyy näyttämölle, ja tyttö otetaan kotiin. Mutta ratkaisu on jo tapahtunut, ja Mandy saa lopullisesti todistaa vanhemmilleen ja rakkaalle opettajalleen, etteivät ponnistelut ole rauenneet tyhjiin, vaan että hän on nyt kykenevä täysin tasavertaisena sopeutumaan ympäristöönsä.

Kiittäen kuluneen vuoden hyvästä yhteistyöstä toivotamme kaikille jäsenille, toimihenkilöille ja avustajillemme

Rauhallista Joulua 1952 ja Onnellista Uutta Vuotta 1953

KUUROJEN SISU
LAPPEENRANNAN KUUROJEN YHDISTYS
TAMPEREEN KUUROJEN YHDISTYS
TURUN KUUROJEN YHDISTYS
TURUN KUUROJEN URHEILUSEURA »VALPAS»
VARKAUDEN KUUROT r.y.
JAKOBSTADS DÖVASFÖRENING

Merkkipäiviä

60 VUOTTA täyttää Helsingissä joulukuun 15 p:nä rouva ANNI JOKELAINEN, tunnetun urheiluveteraani Antti Jokelaisen puoliso. Hän on syntynyt Nilsiässä. Nuoruudessaan hän toimi Kuopion aistivialliskoulujen lastenhoitajana 14 vuotta, joista 7 vuotta sokeainkoulussa ja toiset 7 vuotta kuurojenkoulun asuntolan tyttöjen hoitajana, jolta ajalta on peräisin hänen rakkautensa kuuroja kohtaan. Niiltä ajoilta muistelevat hänen lukuisat »lapsensa» ympäri Suomea herttaista Anni-hoitajaansa.

Mentyään naimisiin v. 1923, joutui hän miehensä rinnalla kiinteästi toimimaan Kuopion Kuurojen yhdistyksessä kuuluen sen johtokuntaan ja sittemmin sen puheenjohtajana useita vuosia. V. 1930 perhe muutti Helsinkiin. Täällä ollessaan rva Jokelainen on koettanut pysyä syrjässä julkisesta toiminnasta, omistaen huomionsa kodille ja perheelle. Kuitenkin hän on tullut vedetyksi mukaan kuurojen rientoihin. Kuuluen H.K.Y:seen jäsenenä hän on ollut Naiskerhon johtokunnassa useita vuosia ja on edelleenkin sen sihteerinä. Monet vuodet hän on kuulunut Yhdistyksen lastenjuhlatoimikuntaan, ollen sen toimeliaimpia henkilöitä. Täydelleen halliten viittomakielen on rva Jokelainen avustanut kuuroja toimimalla tulkkina monenlaisissa asioissa etenkin oikeudessa ja lääkäreillä.

Kirjapaino Oy Surdus Ab:n sitomon esimiehenä hän on ollut yli 20 vuotta saaden Suomen Kauppakamarilta kunniamitalin pitkäaikaisesta työstään. Nykyään rva Jokelainen on vetäytynyt syrjään toimestaan, omistaen aikansa kodilleen ja myös harrastuksilleen kuurojen elämässä.

Suuri kuurojen joukko niin Helsingissä kuin myös muualla Suomessa kiitollisin sydämin toivottaa rva Jokelaiselle siunausrikasta onnea hänen nyt saavuttamansa 60 vuotispäivänsä johdosta. Suokoon Korkein rva Jokelaiselle edelleenkin voimia ja hyvää terveyttä toiminnassaan kuurojen yhteiseksi hyväksi.

70 VUOTTA täyttää tammikuun 15 p:nä rva MARIA MÄKINEN Forssassa. Käytyään Jyväskylän kuurojenkoulun hän pääsi Oy. Finlayson-Forssan kutomoon, toimien puolaajana. Oltuaan noin 40 vuotta työssään, siirtyi hän eläkkeelle. Kuuluu Forssan Kuurojen Kerhoon perustamisesta saakka.

60 vuotta täyttää emäntä AINO GRÖNROOS joulukuun 22 p:nä Rajamäellä.

50 vuotta täyttää tammikuun 4 p:nä neiti MARIA MYLLYNEN Pyhtäällä.

Kokouksia

ALAVUDEN Kuurot r.y:n pikkujoulu pidetään Veikko Laikolan talossa Kuortaneella joulukuun 14 p:nä. Hauska ohjelma, puuro ja pukki. Tervetuloa.

VAASAN Kuurojen Yhdistys järjestää tavanmukaisen kuusijuhlan Palosaaren kirkon yläsalissa joulukuun 27 p:nä klo 18. Pukki tulee lahjoineen. Lasten joulujuhla pidetään samassa paikassa joulukuun 28 p:nä klo 14. Lasten ikioma joulupukki tulee lahjoineen ja vitsoineen.

SEINÄJOEN kuurojen joulujuhla pidetään 28 p:nä joulukuuta Työväentalossa alkaen klo 12.

JÄRVISEUDUN Kuurojenyhdistyksen uudenvuodenvalvojaiset ja pikkujoulu pidetään Vimpelissä joulukuun 31 p:nä klo 18. — Vuosikokous pidetään tammikuun 1 p:nä klo 12. Toimittaja Rurik Pitkäsen toivotaan saapuvan. Tervetuloa läheltä ja kaukaa. Kokouspaikasta ilmoitetaan paikkakunnalla.

KEMIN Kuurojen Yhdistys pitää uudenvuoden vastaanottajaiset joulukuun 31 p:nä Aitto-ojalla.

KOKKOLAN Kuurojen Yhdistyksen joulujuhlat ja uudenvuoden valvojaiset pidetään joulukuun 31 p:nä klo 18 Seurakuntatalolla. Ohjelmasta tulee vaihteleva ja hauska. Pukkikin saapuu lahjoineen Lapista. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

KUOPION Kuurojen Shakkikerhon uudenvuoden vastaanottojuhla pidetään kuurojenkoululla joulukuun 31 p:nä klo 18. Tervetuloa.

LAHDEN Kuurojenyhdistyksen kuusijuhla on 28 p:nä joulukuuta klo 13 Yhteiskoululla. Pastori Paunu saapuu. Jumalanpalvelus on Lahden kirkossa samana päivänä klo 12.

RAUMAN Kuurojenyhdistyksen pikkujoulu pidetään joulukuun 31 p:nä klo 18 Kodisjoella Saara ja Paavo Laaksosella. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

TAMPREREEN Kuurojenyhdistys järjestää tavanmukaisen joulujuhlan ja uudenvuoden vastaanottajaiset hyvällä ohjelmalla omassa huoneustossaan joulukuun 31 p:nä klo 19. Mm. neiti Kaarina Suutari esittää varjokuvin matkahavaintojaan Sveitsistä, Itävallasta, Hollannista ja Saksasta. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

TURUN Kuurojenyhdistys järjestää tavanmukaisen joulu- ja uudenvuoden vastaanottojuhlan omassa talossa 31. 12. klo 19 arvokkaalla ohjelmalla. Terve tuloa juhlaan.

SAVONLINNAN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään sunnuntaina tammikuun 4 p:nä klo 12 Puistokadun kansakoululla. Kaikki jäsenet tervetulleet. Uusia jäsenia vastaanotetaan.

VAKKA-SUOMEN Kuurojen Kerhon jäsenjuhla pidetään tammikuun 5 p:nä klo 18 Lokalahdella maanviljelijä Yrjö Forssin talossa. Jäsenet tervetulleita.

HELSINGIN Kuurojen Yhdistys pitää tavanmukaisen joulujuhlansa loppiaisaattona tammik. 5 p:nä klo 19 omassa huoneustossaan Liisank. 27 A 8:ssa. Tervetuloa.

PORIN Kuurojen Yhdistys järjestää tavanmukaisen joulujuhlan loppiaisaattona tammikuun 5 p:nä omassa talossaan. Tervetuloa tilaisuuteen!

KYMENLAAKSON Kuurojenyhdistyksen pikkujoulu pidetään Inkeroisten Sihvolassa tammik. 5 p:nä klo 6. Loppiaisena on vuosikokous samassa paikassa.

LAPPEENRANNAN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään tammikuun 6 p:nä klo 10 Peltolan kansakoululla Karjalank. 1. Esillä sääntöjen määräämät vuosikokousasiat.

Loppiaisaattona tammik. 5 p:nä klo 18 pidetään samassa paikassa Kuurojen Sisun vuosikokous. Kaikkien jäsenten saavuttava vuosikokoukseen päättämään uuden toimintavuoden asioista.

H.K.Y:n Bridgekerhon vuosikokous pidetään lauantaina tammik. 10 p:nä klo 19 Helsingin Kuurojen Yhdistyksen huoneustossa. Kaikki tervetulleita.

VARKAUDEN Kuurot r.y:n vuosikokous pidetään Tehtaan kansakoulussa lauantaina tammik. 10 p:nä klo 18. Saapukaa kaikki vanhat ja uudet jäsenet.

JOENSUUN Kuurojenyhdistyksen ja Urheiluseuran vuosikokoukset pidetään sunnuntaina tammikuun 11 p:nä, alkaen klo 12 Niinivaaran kansakoululla. Kaikki vanhat ja uudet jäsenet tervetulleita.

IISALMEN Kuurot r.y:n Urheilu- ja Raittiusseurojen vuosikokoukset pidetään Keskuskansakoululla lauantaina tammikuun 17 p:nä, alkaen klo 12. Kaikki jäsenet tervetulleita. Uusia jäseniä otetaan.

KAINUUN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään sunnuntaina tammikuun 18 p:nä klo 12 Matkustajakoti Kajaanissa, Kauppakatu 12. Toimittaja Pitkänen saapuu kokoukseen. Tervetuloa kainuulaiset ja vieraatkin.

KUOPION Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään kuurojenkoululla tammikuun 25 p:nä klo 13. Esillä sääntöjen ja nimen muutos.

PORIN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään tammikuun 25 p:nä klo 11 omassa talossa.

VAASAN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään tammikuun 25 p:nä klo 14 omassa huoneistossa Koulukatu 56. Esillä sääntöjen määräämät asiat. Jäsenet saapukaa joukolla.

ÄÄNEKOSKEN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään tammikuun 31 p:nä klo 15. Kokouspaikasta ilmoitetaan myöhemmin.

JYVÄSKYLÄN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään helmikuun 1 p:nä kuurojenkoululla klo 14. Esillä sääntöjen muutos ym. vuosikokoukselle kuuluvat asiat.

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään sunnuntaina helmikuun 1 p:nä klo 18 omassa huoneustossa Liisankatu 27 A 8:ssa.

TAMPEREEN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous ja vuosijuhla pidetään helmikuun 8 p:nä klo 19 omassa huoneustossa. Kaikki jäsenet tervetulleita.

FORSSAN Kuurojen Kerhon vuosikokous pidetään Forssan seurakuntatalossa helmikuun 15 p:nä klo 10.

KARJALAISTEN kuurojen heimopäivät pidetään *Lappeenrannassa* kesäkuun 13—14 p:nä 1953, mistä täten ennakolta yhteensattumisten välttämiseksi ilmoitetaan.

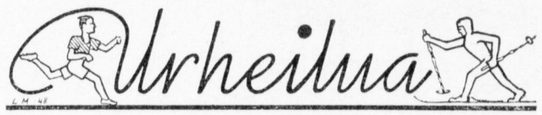

OULUN Kuurojen Urheiluseura järjestää rattoisan puurojuhlan joulukuun 20 p:nä klo 19 kuurojenkoululla. Kaikki tervetulleita.

HERO järjestää hauskat uudenvuoden vastaanottajaiset 31. 12. -52 klo 19 Kuurojenyhdistyksellä Liisankatu 27 A 8. Tervetuloa!

LAHDEN Kuurot Urheilijat pitää vuosikokouksensa tammikuun 11 p:nä klo 12 Lahden Yhteiskoululla. Uudet ja vanhat jäsenet joukolla mukaan.

KUOPIOSSA Kuurojen Kunto r.y:n vuosikokous pidetään tammikuun 18 p:nä klo 18 kuurojenkoululla ja samana päivänä klo 10 jäsentenväliset hiihtokilpailut hiihtokentällä naisille 5 ja miehille 10 km matkalla.

TAMPEREEN Kuurot Urheilijat r.y:n vuosikokous pidetään tammikuun 25 p:nä klo 15 Kuurojen Yhdistyksellä. Saapukaa joukolla.

PORIN Kuurot Urheilijat pitävät vuosikokouksensa tammikuun 24 p:nä klo 18 Yhdistyksen talossa.

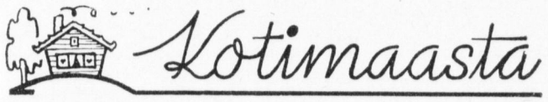

MIKKELIN Kuurojen Yhdistys on syyskuun 16 p:nä tehdyllä kauppakirjalla ostanut Mikkelin kaupungissa Tenholankatu 29:ssä sijaitsevan talon ja tontin. Tontin suuruus on lähes 1.000 m² ja talossa on 6 huonetta. Kauppahinta 1.400.000 mk. Talon isännöitsijäksi on valittu herra Mikko Häyrinen ja vahtimestariksi rouva Taimi Häyrinen.

HUONOKUULOISTEN lasten opetuskomitean mietinnöstä, joka pohjautuu ja perustuu kouluhallituksen opetusministeriölle v. 1937 lähettämään huonokuuloisten lasten opetusta koskevaan mietintöön, on Suomen Kuurojen Liitto r.y. opetusministeriön pyynnöstä antanut viime lokakuussa pitkän ja asiallisesti perustellun lausunnon.

NIKKARILAN talouskoulun käyneille oppilaille haluaa Santeri Virtanen huomauttaa, että hakisivat paikkaa Koonin tilalle talous- ja karjanhoitotöihin. Talossa on vain 7 lehmää. Sinne päästään linja-autolla Tampereelta 10 kertaa päivässä Hämeenkyröön vievää maantietä pitkin ja matkaa on 26 km (automaksu 75:—). Paikkakunnan nimi on Sasi. Sasilla on kuuro päivämies ja Koonissa on toinen kuuro päivämies ja kylässä asuu myös kuuro perhe omassa kodissaan. Kaikki ovat tyytyväisiä oloonsa paikkakunnalla ja työpaikoissaan. Tarkemmin ilmoituksessa tekstin lopussa.

KARJALAISTEN kuurojen heimopäiviä vietettin Helsingissä lokakuun 18—19 p:nä. H.K.Y:n juhlasali oli tilaisuutta varten koristeltu Karjalan puna-mustavärein ja Karjalan vaakunoin. Lauantaina lokak. 18 p:nä oli ohjelmallinen illanvietto, johon oli saapunut yli 200 henkeä, joista noin 70 karjalaisia. Ohjelman aloitti Helsingin karjalaisten kuurojen kuoro, esittäen laulun »Karjala — syntymämaa» rva Hilja Ahlbäckin johdolla, jonka jälkeen piti tervehdyspuheen rva Aura Ahlbäck. Sitten seurasi runonlausuntaa »Muistojen Karjala», jonka esitti rva Heevi Tolpo taidokkaasti ja vaikuttavasti. Lämminhenkisen puheen piti past. L. Paunu. Väliajan jälkeen vei rva Heevi Tolpo yleisön matkaselostuksessaan Sveitsin vuoristoille, aurinkoiseen Italiaan, siistiin Hollantiin y.m. maihin. Mielenkiintoisen »matkan» jälkeen nähtiin »Kaakkuria» ja »Sappoa» kansantanhuajien esittämänä. Sitten seurasi kuvaelma »Kustaa Aadolf ja Ebba Brahe». Ohjelma päättyi kuoron esittämään »Karjalaisten lauluun». Lopuksi oli nuorison karkealoa.

Seuraavana päivänä pidettiin jumalanpalvelus kuurojen kirkossa, jossa saarnasi rovasti Myyryläinen. Kirkonmenojen jälkeen oli karjalaisten kuurojen yhdessäolohetki kahvitarjoiluineen H.K.Y:n huoneustossa. Tilaisuudessa puhuivat monet karjalaiset, mm. rovasti Myyryläinen, hra R. Östman, rva L. Laitiainen, nti I. Norjajoki. Ohjelmassa oli myös kuorolaulua »Kun Karjalan kunnailla lehtii puu . . .» ja hra K. Laukkasen runonlausuntaa »Laatokan laineilla». Heimopäivät päättyivät »Maamme» lauluun.

LAPPEENRANNAN kuulumisia. Syksy saapui kaiken kiireen keskelle ja toi »Helmi-Saimaalle» hiljaisuuden. Mutta eipä ollut hiljaisuutta keväällä, kun aloitimme tavanmukaiset kirkkopäivät pääsiäisenä L-rannan kirkossa, jotka sujuivat hyvin i l m a n kuurojenpappiakin. Sattui tulemaan meille kuulevia ystäviä tulkiksi jumalanpalveluksissa. Olemme kiitolliset seurakunnalle kirkkokahvista ja raha-avustuksista. Muutamat osanottajat saivat vapaat matkat kirkkopäiville.

L-rannan seurakunta kutsui meitä Pikku-Lamposaaren kesäkodille. Eräänä kauniina heinäkuun iltana kesäkodin nuoret tytöt soutivat meitä saareen. Reippaat tytöt huolehtivat hyvin tarkkaan kuurojen ruokailusta, kahvitarjoilusta ja saunasta. Tätä retkeä suosi erikoisen ihana sää ja mukanaolijat olivat yllättyneitä kesäkodista ja sen viihtyisyydestä. Tarjoilun jälkeen puheenjohtaja piti puheen ja kiitti huomaavaisesta kutsusta ja toivotti Jumalan runsasta siunausta kesäkodille. Juotiin, syötiin, kylvettiin ja uitiin monta kertaa. Välillä oli koripalloilua ja nuolenheittoa. Kuurojen peli oli alussa — kai ensikertaisuuden takia — vähän arkaa ja haparoivaa, mutta kyllä pallo lensi ja välistä joku kenkäkin. Pelin lopputulos 5—1 joukkueemme hyväksi. Seurakunnan nuoret huolehtivat meistä hyvin, sillä he veivät meidät uudelleen kahville ja saunaan, josta järjestelystä olimme kovin ihastuneita. Kaikesta innostuneina me kävimme usein kesäkodilla kesän aikana. Kesäkoti oli avoinna ja sauna lämpisi joka tiistai ja perjantai kuuroille ilman mitään maksuja. Kaikilla oli hauskaa kun seurakunta näin huomioi kuurojenkin tarpeet.

Kesäjuhlat vietettiin Imatrankosken Yhteislyseolla 12—13. 7. Avara luokkahuone täyttyi jäsenistä ystävineen linja-autolakosta huolimatta. Iloksemme rva ja toimittaja Pitkänen pääsivät juhlaamme autolakon vaikeuksien läpi. Juhlan ohjelmassa oli lauluja ja muita esityksiä. Toimittaja Pitkänen puhui Saarelan kartanon vaiheista ja suunnitelmista sen käyttämiseksi kuurojen hyväksi vanhainkotina, virkistyspaikkana ja työttömyyden sattuessa kuurojen työhuoltolaitoksena. Rouva Pitkänen piti valaisevan puheen. Myöskin oli ohjelmassa naisten voimisteluesityksiä, huumoria ym. Imatran kuurot majoittivat kaikki osanottajat. Seuraavana aamuna tehtiin opintoretkeily Imatran voimalaitokselle, jossa taitavan oppaan johdolla tutustuttiin pyörivistä jättiläisturbiineista sähkösaunaan saakka. Emme tosin ehtineet kylpeä sähkösaunassa. Sen jälkeen oli kunniakäynti sankarihaudalla, jossa lepäsivät kaatuneet sankarit puolustettuaan Isänmaatamme Karjalan kannaksella, jossa uhrasivat henkensä. Ohjelma jatkui sen jälkeen. Mm. toimittaja Pitkänen piti esitelmän, aiheenaan pyörä, vipu ja puntari sekä aurinko voimanlähteenä. Esitelmä oli mielenkiintoinen ja opettavainen. Rouva Pitkänen piti lämminhenkisen puheen yksimielisyyden tärkeydestä ja kristillisestä rakkaudesta. Iltapäivällä oli ankara ukonilma ja alkoi runsas kaatosade kuivan kesän virkistyttämiseksi ja sen jälkeen tuli tyyni, lämmin sää.

Paljon hauskoja muistoja jättivät meille kesä ja imatralaiset. Kiitos kaikille ja tervetuloa ensi kesänä uudelleen. Samana iltana linja-autolakkokin loppui ja pääsimme tyytyväisinä koteihimme.

Kesä oli hyvin työntäyteinen kaikkine toimintoineen, mutta työmme korvaukseksi sai yhdistyksemme aivan yllättävästi suurenmoisia lahjoituksia. Totesimme, että kuulevilla on lämmin sydän kuurojen pyrkimyksille. Tästä on koko jäsenistömme lahjoittajille kiitollinen ja se kannustaa meitä toiminnassamme kuurojen hyväksi.

Olemme taas tuoneet esiin vähän kulmakuntamme kuulumisia ja toivomme muisteloiden ilahduttavan mukana olleiden mieltä. Liittomme kaikille jäsenille toivotamme hyvää, toimintatarmoista ja tuloksekasta talvikautta.

LUOKKAKOKOUKSEN pitivät kesäkuun 15 p:nä Mikkelissä Kuopion kuurojenkoulusta vuonna 1932 poispäässeet rouva Elsa Marttisen oppilaat, joita oli saapunut Martta Colliander, Siiri Toraskainen, Toini Halonen, Armas Lyytikäinen, Onni Hännikäinen, Veikko Koskinen ja Mikko Häyrinen. Sairauden tai muun syyn takia olivat poissa Helmi Mattila, Aili Eevonen, Eeva Honkanen, Iida Pitkänen ja Lauri Hettula. Kuoleman kautta oli poistunut Ilmari Lehtonen.

Opettaja Elsa Marttisen saavuttua Mikkelin kuurojenkouluun, ojennettiin hänelle kukkasia ja Mikko Häyrinen toivotti hänet tervetulleeksi seuraavalla puheella:

Opettaja Elsa Marttinen (ist. ensimm. vasemmalla) oppilaittensa keskuudessa.

Arvoisa Opettaja, hyvät toverit. Olemme nyt kokoontuneet viettämään 20-vuotisluokkakokoustamme. Lausun Teidät tervetulleiksi kokoukseemme, erityisesti opettajamme. Olkaa tervetulleita.

Olemme iloisia siitä, että olemme voineet kokoontua uudistamaan koulunaikaisia muistojamme, mutta erityisesti siitä, että opettajamme on seurassamme. Opettajaamme kiitämme myötämielisestä suhtautumisesta meihin niin aikaisemmasta kuin nykyisestäkin. Toivomme opettajamme viihtyvän nytkin seurassamme.

Täällä palautuvat mieliimme koulunaikaiset muistot ja niitä muistoja muistellen aikamme kulukoon rattoisasti ja kantakoon ne muistot meidät elämämme kevääseen, lapsuutemme ja nuoruutemme kultaisille, iloisille ja onnellisille maille. Antakoot nämä koulumme aikaiset nuoruudenmuistot iloista mieltä ja kohottakoot ne mielemme jokapäiväisen työn ja aherruksen alta ylös huolettomiin hetkiin.

20 vuotta on pitkä aika. Kaikki olimme silloin nuoria. Emme silloin voineet aavistaa, että joku joukostamme saattaisi saada kutsun iäisyyteen. Niin kuitenkin on tapahtunut. Toverimme Ilmari Lehtonen on poistunut joukostamme. Häntä me kaipaamme ja rakkaudella muistelemme. Tämän kaipauksemme, rakkautemme ja kunnioituksemme ilmaisemme nyt kaikki yhdessä viettämällä hiljaisen hetken. — — —

Me emme ole vielä niin vanhoja, että se olisi ollut esteenä tänne saapumiselle. Mutta toverimme Lauri Hettula on sairaana. Kaikki me olisimme mielellämme nähneet hänet täällä. Onhan hän hyvä toverimme. Lähettäkäämme hänelle kokouksesta tervehdyksemme. Me toivomme, että hän tulisi terveeksi ja voisi toisella kertaa kokoontuessamme olla joukossamme.

Me, jotka nyt olemme täällä, olemme niiden tietojen perusteella ja avulla, mitä olemme ennenkaikkea koulussa saaneet, kehittyneet hyödyllisiksi ja meistä on kehittynyt myöskin muissa suhteissa oikeita, kunnollisia naisia ja miehiä. Siitä me kiitämme opettajaamme, ketään unohtamatta, ja kouluamme, jonka suojista 20 v. sitten hajaannuimme kotiseuduille elämämme tehtäviin.

Kun yhdessä olomme hetket kuluvat ja me valmistaudumme kotimatkalle, toivokaamme että jonkun ajan kuluttua saisimme jälleen kokoontua kertomaan muistoja toisillemme elämämme varrelta ja samalla elvyttämään nuoruuden muistoja. Toivokaamme, että Jumala johdattaisi kulkumme niin, että saisimme kaikki, sekä opettaja että me hänen oppilaansa nähdä toisemme yhä uudelleen.

Rouva Toini Hakonen esitti kiitoslaulun. Aika kului nopeasti kahvipöydän antimia nautittaessa ja keskustellessa, kunnes eronhetki koitti.

TALOUSTÖIHIN JA KARJANHOITOON perehtynyt kuuro kotiapulainen saa paikan talon ylöspidossa ja oman huoneen. Vastaus palkka- ym. tietoineen os.: Maanviljelijä Y r j ö K o o n i, Sasi.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

57. vuosikerta 1952

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.
Päätoimittaja URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.
Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.
Toimituskunta: Börje Ahlbäck, Eino Karilas, J. K. Palomaa, Katri Pitkänen.
Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen kuukauden 15 päivää.
Tilaushinta: Koko vuodelta 1953 kotimaassa 400:—, ulkomaille 500:—. Tilauksia vastaanottavat kaikki postitoimistot.
Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.
Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tahi talouspääll. Evert Toiviolle, Helsinki, Laivurink. 33 D 88.

Tilatkaa myytäväksenne oma joulujulkaisunne

KUUROJEN JOULU 1952

36 sivua — Arvokkaita kirjoituksia — Paljon kuvia

Hinta ainoastaan 100 markkaa

Yksityiskappaletilauksiin liitettävä 20 mk postimaksuksi

Entistä paremmat myyntipalkkiot:

10— 50 kpl.	.....	**10:— kappaleelta**	
51— 100	»	**15:—**	»
101—1000	»	**20:—**	»
yli 1000	»	**25:—**	»

Ansaitkaa itsellenne hyvät joulurahat. Myykää joululehtiämme kaikille ja kaikkialla. Siten tuette oman liittonne tekemää laajaa valistustyötä koko maassamme.

Joululehteämme voi myydä vielä loppiaiseen saakka.

Tehkää heti tilauksenne ilmoittamalla haluamanne kappalemäärä osoitteella:

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

HELSINKI, Liisank. 27 E 10

Tilatkaa vuodeksi 1953 —

Prenumera för år 1953 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 58 — 57 årgång

Ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — J. K. Palomaa — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Kirjeenvaihtajia eri puolilla maata!

Tilaushinnat:
Koko vuodelta 400 mk — ulkomaille 500 mk. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 100 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. — Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteänne levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudesta.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitté:
Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — J. K. Palomaa — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Korrespondenter i skilda delar av landet.

Prenumerationspris:
För hela året 400 mk — till utlandet 500 mk. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållskolorna kunna genom lärarna få prenumerera för 100 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10. Postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri
red.sekreterare

URHO KIERIMO
päätoimittaja - huvudredaktör

BÖRJE AHLBÄCK
ruotsinkiel. toimittaja
svenskspr. redaktör

Kauppakirjapaino Oy., Helsinki 1952.